

Declaració institucional del 25 de novembre de 2022

Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones

Avui 25 de Novembre , commemorem el Dia internacional per l'eliminació de la violència vers les dones, de totes les formes de violència masclista, les violències sexuals són les més prevalents, les més invisibilitzades i les més naturalitzades. No tenen a veure amb el sexe sinó amb el poder. El poder de cosificar, humiliar, degradar, dominar, disciplinar, generar por i restringir la llibertat de les nenes, les adolescents i les dones. El poder de crear l'expectativa social que els homes han de prendre la iniciativa en el sexe i no aturar-se fins rebre una negativa directa. Fins i tot el poder d'ignorar una negativa o de traspasar els límits amb la insistència.

També el poder de produir un sentiment de vergonya per haver patit una agressió sexual, el poder de responsabilitzar i culpabilitzar les víctimes en lloc d'assenyalar l'agressor com a únic responsable. O el poder de posar en dubte la intenció de les víctimes que denuncien. I, de manera cabdal, el poder de crear un imaginari en què les agressions les comet un desconegut a l'espai públic amb perfil psicòpata i depravat, malgrat que la major part de les agressions ocorren en espais considerats privats i els agressors més habituals no tenen un perfil concret. Són els propis amics, parelles, companys d'estudis o de feina, veïns, familiars o referents propers els que les cometen.

Gran part de la societat i, sobretot, els moviments feministes d'arreu del món han posat de manifest les conseqüències derivades de les violències sexuals, han assenyalat les causes i n'han identificat les diferents formes de violència que ocorre en tots els àmbits (familiar, de la parella, social o comunitari, laboral, educatiu, digital o polític). També han denunciat la cultura de la violació que normalitza i accepta la violència sexual envers les dones i han generat una onada de sororitat per reconèixer la veu de les dones que denuncien i per acompanyar-les.

Simultàniament, els feminismes han impulsat dos grans canvis. En primer lloc, han posat el consentiment al centre. La llibertat sexual inclou practicar sexe tan sovint com es vulgui i amb qui es vulgui, així com rebutjar -ho tantes vegades com es vulgui. Això interpel·la tota la societat i especialment als homes, perquè

es desprenguin dels estereotips i dels rols perquè aprenguin a identificar en ells mateixos i en el seu entorn d'amistats, familiars i companys de feina o d'oci totes aquelles actituds i conductes que legitimen, banalitzen o que directament constitueixen violència sexual.

I, en segon lloc, han exigit que es faci efectiva la diligència deguda dels poders públics i que s'erradiqui tota forma de violència institucional. Una responsabilitat que abasta tant les polítiques de prevenció com les de reparació, les quals han d'estar suficientment dotades de recursos econòmics i requereixen la màxima col·laboració i cooperació interinstitucional i intersectorial.

Aquest és el compromís que refermem les institucions polítiques del país. Un compromís amb la garantia de tots els drets que es veuen vulnerats amb les violències sexuals: des del dret a la seguretat, al dret a la integritat física i psicològica, passant pel dret a la salut, el dret a l'educació o el dret a la participació social i política. En definitiva, un compromís amb la llibertat de les dones que ens ha de fer també una societat més lliure.